

— En taffla, som, under pågående verldsutställning, utan tvifvel skulle vinna allmänhetens stora beundran, i anseende till dess förbländande sken. Artisten kan icke mer betrakta sitt verk »en face».

Quadraten af tolf. En af våra skickligaste matematiker låg på sitt yttersta. — Hans familj samlade sig omkring honom, sörjande och upprörda samt bad honom säga dem ett sista farväl, men han gaf intet tecken till medvetande. — En af hans vänner, som inträdde, bad dem lugna sig; »jag skall nog få honom att tala,» sade han. — Vändande sig till sängen — fortfor han. — »Hvad är quadraten af tolf?» — 144 svarade omedelbart den döende, med svag röst; dessa voro hans sista ord. —

Öron-lock. En person beklagade att våra öron icke blifvit försedda med något, i likhet med ögonlock, så att man kunde öppna och tillsluta dem, för att undvika att höra på de dumma och tråkiga, liksom man tillsluter ögonen för det ljus, som är pinsamt för dessa. —

»Hvad har ni sett för märkvärdigheter i Grekland?» tillfrågades nyligen en ung lärd, som direkte kom derifrån. — »Tidens tärande hand» — blef svaret. —

Trohet. En köpman, som reste en längre väg och hvars kusk, efter resans slut, förklarade sin stora belåtenhet, att han fått vara ute och se så mycket, frågade den sistnämnde: »Du skulle kanske vilja göra än flera resor med mig?» — »Ja vaserral!» — svarade kusken.

»Du skulle kanske vilja följa mig, om det också bar utaf till h—t.» frågade herrn skämtande. — »Ja vaserral!» fick han, utan betänkande, till svar, »jag sitter kvar på kuskbocken, jag, när herrn stiger ur vagnen och går in i sitt nya logis.»

Skarpsinnig distinktion. En grefve och en prost disputerade en gång om hvilkendera af dem som var

Under ferierna.

— Min käre bror! om du kunde upptänka någonting, som kunde ge oss en liten förströelse i denna enformighet! Kanske vi skola fara ut och rida?

— Jag, för min del, föredrager heldre lilla pipan.

tjockast. — En af de närvarande utsågs till skiljedomare och denne fällde det genealiska utslaget: »Herr grefven är väl tjock, men prosten är mera fyllig.»

Naif bekännelse. En ung arbeterska i Paris bekände nyligen för sin biktfar, att hon stulit ett stycke lärft. — »Det var groft!» sade den vördade fadren. — »Ja, tyvärr!» stammade flickan. — »Jag fick också bannor af mamma därför att jag tog det grofva; men för det första hade jag så brådtom och för det andra var det så mörkt, att jag ej kunde se hvilket jag tog.»

Störd sömn. Baron C.- berättade häromdagen i ett sällskap, att han en natt väcktes af ett pistolskott, som aflossades i hans sängkammare. »Hvad skall det betyda?» — ropade han till sin betjent. — »Jag var rädd, herr baron, att en råtta skulle störa er, och jag dödade henne,» — svarade han. —

En notifikation. En tysk köpman utsände följande notificationskort till sina och hustruns bekanta: »Jag har äran tillkännagifva, att jag nyligen nedkommit med en liten flicka.

Å min hustrus vägnar
Charles M...»

Värdigt svar. Tvenne goda vänner, herrar C... och P... roade sig ofta med att påhitta alla möjliga spratt åt hvarandra, dervid aldrig tänkande på att spara sina kassor. — En gång skulle P. resa bort. — Un-

der vägen skickade han till C. ett telegram, hvilket denne skulle betala, innehållande endast följande ord: »Jag mår mycket bra!» Knappt hade P. framkommit till sin bestämmelseort, då han med posten får ett stort paket, hvilket kostade honom flera riksdaler i postporto. — Han öppnade det och fann endast deri en stor sten jemte en papperslapp med dessa ord: »Medföljande sten föll, vid underrättelsen om ditt helsotillstånd, från mitt hjerta. — C...»

En dispyt. Två välvisa rådmän suto en dag i broderlig endragt och språkade med hvarandra vid sitt toddyglas. — Under samtalets lopp berättade den ene, att han en gång farit landvägen till Gotland, för att helsa på några släktingar. — Den andre menade nu, att genaste vägen till Gotland vore sjövägen, hvilket föranledde en häftig dispyt emellan de båda hedersgubbarne. — Uppbragt, utropade den ene slutligen: »Jag disputerar inte längre med bror; ty bror är alltför trånghufvad för att taga reson.» — »Är jag trånghufvad?» afbröt den andre, utom sig af vrede. — »Nej, f-n i mig är jag inte lika tjockhufvad som någonsin bror, det skall jag låta bror veta.» —

Bästa förståndet. Hertigen af Madina Celi yttrade att han, på arméens marscher, varseblifvit tvisterna emellan mulåsnorna och deras pådrifvare, men att, till mensklighetens skam, de förra alltid varit de klokaste.

— Ni måste tillbringa ett angenämt lif här på lardet?

— Åh ja! Jag stiger upp klockan åtta om morgnarna, reser en half timma derefter med bantåget in till staden, har mina affärer uträttade till klockan fem, då jag återvänder... jag äter min middag... och, emedan jag plågas af fluss, lägger jag mig tidigt... se der, huru jag för närvarande njuter af sommaren!

En förgiftning. Grefve S., som aldrig kunde fördraga författarinnan Madame de Stael, hade ofta skarpa uttryck om henne. — En dag råkades de i en af Paris' salonger; artigheten fordrade, att de vexlade några ord: »Det är längesedan, jag hade nöjet se er, min herre,» sade frude Stael, leende. — »Ah, Madame, jag har varit sjuk. — Ni? — jag beklagar! — Jag trodde, det jag blifvit förgiftad! — Åh, så olyckligt! svarade fru de Stael, lifligt — kanhända ni bitit er i tungan?»

Öfversta våningen. Cancelleren Bacon, tillfrågad af konung Jacob den 1:te i England, hvad han tyckte om den nyligen presenterade franska ambassadören, som var ovanligt stor till växten — svarade: »Sir, menniskor af denna höjd hafva ofta likhet med femvånings hus,

uti hvilka öfversta våningen vanligen är sämst möblerad!»

Den största trösten. En prest förhörde, efter tjennstens slut, sina församlingsboer uti kristendomen. — En ung flicka fick sig tillställd den frågan: »Hvem är din största tröst i lifvet och i döden?» Flickan smålog, men ville ej svara. — Pastorn frågade ånyo. — »Nå väl — sade hon slutligen — om jag nödvändigt skall tala om det, så är det dragon H...»

Val af hustru. En man frågade Aristippus, hvilken qvinna han skulle välja till maka? »Jag vet inte, svarade denne: Den vackra skulle bedraga er; den fula skulle misshaga er; den fattiga skulle ruinera er och den rika skulle kujonera er. — Välj sjelf!»

STOCKHOLMS

PUNSCH

1873

Pr. för $\frac{3}{4}$ år: 4, 10 Rdr. Rmt; för $\frac{1}{2}$ år: 3 Rdr. Rmt; för $\frac{1}{4}$ år: 1, 25 Rdr. Rmt, postförvaltarearvodet inberäknadt; lösmummer 10 öre. — Prenumeration sker i Stockholm å vanliga tidningsutdelningsställen. Personer som önska tidningen sig tillskickad torde prenumerera hos "Stockholms Artistiska Lithografiska Anstalt" Normalusgatan N° 5.

N° 20.

Tryckt å Stockholms Artistiska Lithografiska Anstalts tryckeri.

— Charlotta Patti påminnande sig sin repertoire.

